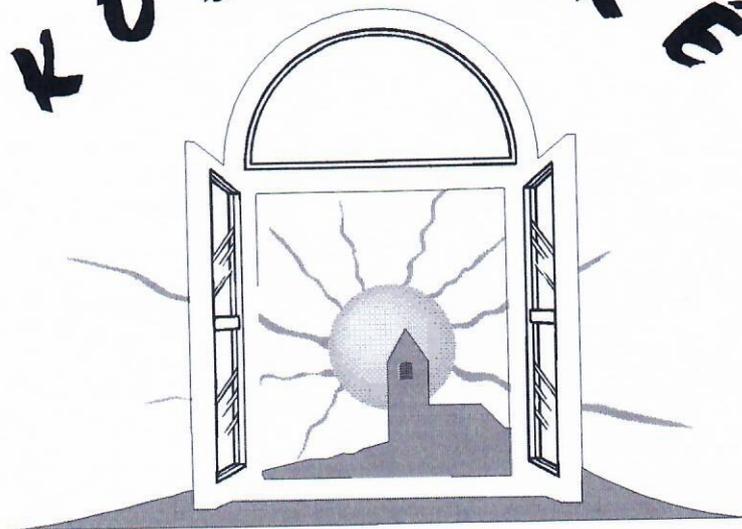

KOBERSKÉ

ROZHLEDY

Nepravidelný čtvrtletník

Ročník 6

Číslo 2

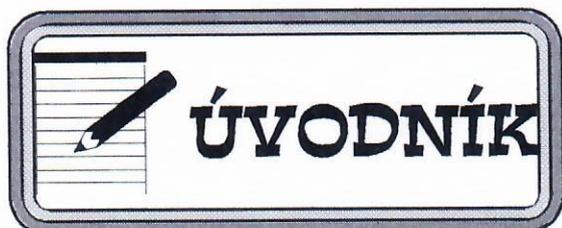
Prosinec 1997

Cena 10,- Kč

Obsah :

Úvodník	(2)
Informace z radnice	(3)
Příspěvky, polemika	(5)
Zprávy ze školy	(11)
Kultura	(13)
Světlo do historie	(16)
Společenská rubrika	(21)
Na poslední chvíli	(21)
Štěbetání	(22)
Slovo na závěr	(25)
Písničky z Kobeřic a okolí	(26)

Rolničky budoucnosti ?

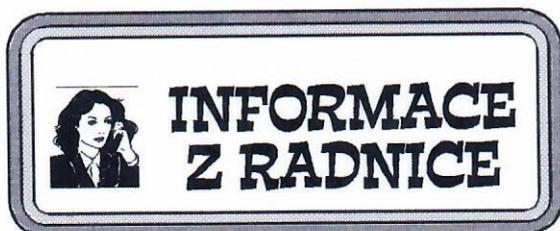
V tom životním chvatu si ani neuvědomujeme, jak ten čas letí. Sotva jsme odstrojili jeden vánoční strom už rozsvěcujeme další. Těch dvanáct měsíců mezidobí zmizelo ani nevíme jak a jenom další "křížek" ve výčtu našeho věku svědčí o tom, že zmizelo něco co se už, bohužel, nevrátí. Sled událostí je tak rychlý, že si mnohdy připadáme jak diváci ve filmu, v němž obraz střídá obraz a děj nás udržuje v napětí, jak to nakonec dopadne. Dopadnou-li padoucha či "vezmou-li se", oblažuje nás slastný pocit a jsme v něm rádi, neboť v tom hledáme svůj životní osud. Padne-li však "hrdina", je to smutné, ale, bohužel, více ze života. Těch radostných chviliek je prostě méně a nebýt někdy "předem naprogramovaných" radostí, ani bychom je v té záplavě každodenních starostí, nezaregistrovali.

Pro většinu z nás jsou a budou vánoce takovým časem radosti, pokoje a míru, aniž bychom o to nějak zvlášť usilovali. Nejsou na nás závislé a vždycky nás vtáhnou do oné kouzelné a tajemné atmosféry, jakou je každé zrození něčeho nového. Ta záhada "Co nás čeká?", nás semkne blíž k sobě nejen myšlenkově, ale i srdcem, které se otevírá i těm, na které mnohdy zapomínáme. Je to jen okamžik, pár dnů. Díky však za ně. Díky za ty rolničky, jež se rozeznějí, byť jejich hlas není silný. Ale je. Je tady mezi námi a ač zní mnohdy z dálky, ještě je slyšet. A dokud budou slyšet, bude trvat naděje, že ten životní

film, jehož jsme diváci i aktéři, nakonec dobře dopadne. Hrdinové umírají, ale rodí se noví. A s nimi láska. Ne ta fyzická, ale opravdová duševní láska k bližnímu, pro něhož se obětují, aby znovu vyšla ta nejkrásnější hvězda. Hvězda naděje, jako o vánocích. A její stříbrný hlas cinkne tichounce tomu, kdo ho umí a chce poslouchat: "Mějte se rádi, lidé." I kdyby to byla jenom tato chvílka, stojí za ni žít. Povznese nás nad tu mnohdy zbytečnou honbu za majetky a svoje místo na slunci a ukáže nám, co ze života nakonec má největší smysl. Jsme na něm jeden pro druhého. Každodenně. Nejenom při narození a o pohřbech. Jsme tady, každý bohatý něčím jiným, obohacující tak jeden druhého. K tomu však musíme být vnímaví. Jako k vánocím.

redakce

Z jednání obecního zastupitelstva

1. Vyhláška č. 2/97 o znaku a praporu obce.

Vyhláška upravuje používání znaku a praporu obce. Znak a prapor mohou kromě obce používat i jiné orgány, organizace a zařízení, právnické a fyzické osoby a to se souhlasem obecního zastupitelstva.

Obecního znaku lze užívat zpravidla v záhlaví významných listin a písemných dokumentů, k vnějšímu označení budov (místností), na orientačních a propagačních tabulích, atp.

Praporu lze užívat při slavnostních příležitostech, významných jednáních, významných událostech regionálního a obecního charakteru.

Účinnost vyhlášky: od 01.09.1997

2. Pohlednice obce

Obecní zastupitelstvo schválilo nabídku na zhotovení pohlednic obce. V současné době jsou předány podkladové materiály pro tisk pohlednic.

3. Zvýšení poplatku za stravné

Cena stravného se zvyšuje o 2,- Kč u všech kategoriích strávníků:

<i>MŠ-dopoledne :</i>	14,- Kč
<i>MŠ-celodenně :</i>	17,50 Kč
<i>ZŠ :</i>	13,- Kč
<i>Zaměstnanci :</i>	15,- Kč
<i>Důchodci :</i>	20,- Kč

Důvodem úpravy je zvýšení cen potravin a nízký počet strávníků.

Platnost zvýšení poplatku : od 01.01.98

4. Rozpočet na rok 1998

Obecní zastupitelstvo projednalo dne 14.11.1997 návrh rozpočtu na rok 1998. Rozpočet je vypracovaný jako vyrovnaný.

Příjmy :

Daň z příjmů fyz.osob-závislá činnost	300 000,-
Daň z příjmů fyz.osob-samostatná činnost	300 000,-
Daň z příjmů právnických osob	672 000,-
Daň z nemovitosti	490 000,-
Poplatky za využívání přírodních zdrojů	45 000,-
Správní poplatky	60 000,-
Poplatek ze psa	6 000,-
Poplatek za užívání veřejného prostranství	5 000,-
Dotace	64 000,-
Zemědělství-nájemné	27 000,-
Stočné	25 000,-
MŠ-školné	14 000,-
Jídlna-stravné	180 000,-
Svoz TDO	90 000,-
Místní správa: vlastní činnost	30 000,-
nájemné	25 000,-
úroky	3 000,-
dividendy	15 000,-

Celkové příjmy : 2 351 000,-

Výdaje :

Mateřská škola	11 000,-
Základní škola	96 000,-
Jídlna	229 000,-
Knihovna	7 000,-
Kronika	6 000,-
Veřejné osvětlení	30 000,-
Hasiči	11 000,-
Výstavba-plynofikace	1 400 000,-
Svoz TDO	90 000,-
Zastupitelstvo	120 000,-
Místní správa	351 000,-

Celkové výdaje : 2 351 000,-

5. Vyhláška č. 3/97 o příspěvku na částečnou úhradu neinvestičních nákladů mateřské školy

Vyhláška upravuje zvýšení poplatku ze 75,- Kč na **100,- Kč/1 měsíc**.

Platnost vyhlášky : od 01.01.1998

Příspěvky (ZUŠ, LILA Otnice)	-----	2 682.00
Požární ochrana	-----	28 147.10
Zastupitelské org.	-----	134 700.00
Místní správa	44 749.54	535 360.55
CELKEM	2 777 978.14	3 002 319.40

6. Rozbor hospodaření obce stav k 30.11.1997

Název	Příjmy	Výdaje
Daň z příjmů-záv. činnost	273 753.00	-----
Daň z příjmů-sa-mostatná činnost	277 682.00	-----
Daň z příjmů práv. osob	437 791.00	-----
Správní poplatky	86 270.00	-----
Poplatek ze psa	6 675.00	-----
Poplatek ze vstupného	210.60	-----
Úhrady z vydob. prostoru	65 057.00	-----
Poplatek za užív.-veř. prostranství	1 485.00	-----
Daň z nemovitostí	313 242.00	-----
Přijaté dotace	64 000.00	-----
Půjčky od OkÚ	900 000.00	-----
Zemědělství	27 107.00	-----
Doprava	-----	158 840.25
Vodní hospodářství a ŽP	28 700.00	5 716.00
Školství	159 651.00	554 447.50
Knihovna	510.00	2 016.00
Záležitosti kultury	3 364.00	6 182.00
Veřejné osvětlení	-----	14 332.00
Pohřebnictví	1 100.00	-----
Plynofikace	-----	1 473 946.00
Svoz TDO	85 458.00	85 950.00

* * * * *

Jednání obecního zastupitelstva, komisi při OÚ v roce 1997

Počet jednání :

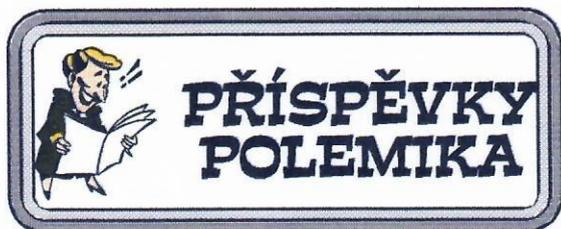
obecní zastupitelstvo : 9

komise :
 stavební - 9
 zemědělská - 1
 veřejného pořádky - 1
 kulturní - 5
 kontrolní - 1
 finanční - 5

Okresní shromáždění(Vyškov) - 2

Respono a.s. (Vyškov):
 valná hromada,jednání dozorní rady-7

* * * * *

Nad rozpočtem

Není snad roku, kdybychom s rozpočtem "nezápasili". Důvod je prostý: plánů a potřeb je mnoho, peněz je málo. A tak má-li být rozpočet vyrovnaný, nezbyvá než škrtat. Vždycky na to někdo nebo něco doplatí. Nejčastěji to bývá to co "ještě nějak vydrží", nebo co není "životně nezbytné". Patří sem především vozovky v některých ulicích, propadající se kanalizace nebo děravá střecha a nezateplená půda na radnici či pohyblivé stropy a netěsné záchody ve škole. To pomíjím nevyhovující kulturní prostory či rozvoj turistiky nebo výstavby.

Ten příští rozpočet je obzvláštním rébusem. Dvouapůlmilionový dluh vůči firmě Quantum a Okresnímu úřadu za úplnou plynofikaci je třeba uhradit. Jeho výše však představuje celoroční rozpočet obce, která by však nesměla mít jiné výdaje. Nesměla by provozovat školu, topit, svítit, dotovat dopravu či obědy pro důchodce a nakonec i Obecní úřad. To samozřejmě není možné. Kde tedy vzít? Podnikatelská aktivita je slabá, výdělečně činných lidí ubývá, dotace nikdo nenabízí. Obec stárne a s ní slábne i zdroj příjmů. Domy, za které mnozí nevědí co by chtěli, chátrají. Mladí nemají peníze na výstavbu, obec nemá co nabídnout, neboť nic vhodného nevlastní. Jenom plány na papírech, které k ničemu neopravňují, pouze svádějí ke spekulacím a obstrukcím.

A tak stojí i ta skromná možnost výstavby a přílivu lidí, kteří by mohli zastavit negativní trend postupného úpadku obce ve skanzen s krásným

okolím, ale bez obyvatel. Není žádného "spasitele", který by investoval bez perspektivy. Tu mu "nemajetná" obec nemůže dát bez pomoci obyvatel.

Jediné řešení, jemuž se zastupitelstvo bránilo, je zadlužit se. Pokud bude ochoten někdo půjčit. A zadlužit se na 3 roky znamená zaplatit minimálně půl milionu navíc. To není radostná perspektiva.

starosta

* * * * *

Hasiči svým kolegům

Červencové povodně, které postihly území Moravy a východních Čech, způsobily mnohamilionové škody na majetku a jejími oběťmi se staly i lidské životy. Podle posledních oficiálních informací, zasáhla povodeň 538 obcí a měst, úplně bylo zničeno 2 000 domů, povodeň se dotkla 230 000 bytů a 130 000 rekreačních objektů, chat a chalup. Předběžné škody se odhadují na více jak 60 miliard korun a o život přišlo 46 osob. Mezi nejaktivnější záchranné složky při záchranných pracích patřili bezesporu hasiči. To ostatně potvrzují i slova generálmajora ing. Petra Voznici CSc., člena Ústřední povodňové komise, která uvedl v rozhovoru pro Práci dne 4. srpna 1997 v Olomouci: *"Jsem hrdý na důstojníky, praporečnické, poddůstojníky a vojáky AČR i vojska Civilní ochrany, hasiče-profesionální ale zejména dobrovolné-policisty a dobrovolné záchranáře."* Celkem bylo nasazeno 27 763 hasičů a z toho bylo 17 500 dobrovolných. Bez zajímavosti jistě není ani fakt, že mimo povodní likvidovali hasiči v jejich průběhu 1240 požárů se škodou 54 milionů korun, při nichž bylo 27 osob zraněno a 4 osoby byly usmrceny.

Ani hasiči však nezůstali ušetření škod, které záplavy způsobily na materiálu, výzbroji a v nejednom případě sebou voda vzala i Hasičské zbrojnice dobrovolných i profesionálních hasičů. Mnoho techniky bylo také zničeno při vlastních záchranných činnostech, při čerpání zatopených domků, při záchraně osob apod. Ušetřeny nezůstaly ani životy hasičů, kteří zahynuli při záchranných pracích nebo v přímé souvislosti s nimi na vyčerpání.

Za účelem alespoň částečně pomoci takto postiženým hasičským sborům zřídilo u Banky Haná okresní sdružení hasičů ve Vyškově účet, na který mohli dobrovolní dárci z řad hasičských sborů, jednotlivců i jiných institucí přispívat jakékoliv finanční částky. V tomto směru nezůstali stranou ani koberští hasiči, kteří se vzhledem ke svému zařazení v kategorizaci jednotek požární ochrany přímo nepodíleli na záchranných akcích, ale částkou 1 000,- Kč na tento účet rovněž přispěli. Přidali se tak vlastně nepřímo k celé řadě našich spoluobčanů, kteří obdobným způsobem reagovali na zřízení podobné sbírky v rámci naší obce (viz. minulé číslo Koberských rozhledů).

Pro informaci snad zbývá jen dodat, že k datu 6. listopadu 1997 byla na tomto účtě částka přes 170 000,- Kč. Tyto získané peníze budou rozděleny do postižených sborů přes obecní úřady, ve spolupráci s příslušným okresním sdružením hasičů, jako účelově vázané finanční prostředky.

Zdeněk Ondráček ml.

* * * * *

Nový zákon o odpadech Jak budeme likvidovat odpad po Novém roce

Co říci na úvod o odpadu- asi to, že my všichni jej produkujeme a asi bychom se divili, kolik. Každý ví, že odpady kazí životní prostředí a zvyšují náklady na výrobu. V současnosti je celosvětovým trendem úprava a znovupoužití maximálního počtu odpadů a snižování produkce odpadů v domácnostech, podnicích i v zemědělství. Všechny vlády k tomu vytvářejí právní předlohy a směrnice. Náš parlament schválil nový zákon o odpadech č. 125/97 Sb., který bude platit od 1. ledna 1998. Nová právní úprava se týká zejména nakládáním s nebezpečnými odpady a jejich likvidaci.

Pro lepší orientaci uvádím nejčastější odpady z domácností a drobných provozoven, které jsou považovány za nebezpečné. Přední místo zaujímají olověné akumulátory včetně elektrolytu, suché baterie (monočlánky), olejové filtry, obaly z plastů i ze železných kovů se zbytky škodlivin (např. obaly od postřiků, plechovky od barev atd.). Dále to jsou textilie znečištěné organickými škodlivinami-jde o hadry od olejů, barev, nejrůznějších chemických přípravků. Zvláště nebezpečné jsou vyřazené léky. I když jde o malá množství, při jejich nesprávném zneškodnění může docházet k nepředvídatelným chemickým reakcím s velmi nebezpečnými účinky. Mezi další nebezpečný odpad patří vyřazené zářivky a výbojky, dále vyjeté motorové a převodové oleje, fritovací oleje, opotřebované pneumatiky. Zvláštní kapitolu tvoří tzv. elektro-technický odpad, tj. vyřazené spotřebiče (televizory, ledničky, rádia, počítače atp.).

Na základě výše zmíněného zákona 125/1997 Sb., o odpadech obci byly určeny povinnosti, které souvisí s

nakládáním s nebezpečnými odpady. Obce budou povinny zajistit prostory pro odkládání nebezpečné složky odpadů a zabezpečit likvidaci tohoto odpadu. V praxi by to znamenalo vybrání vhodného pozemku situovaného tak, aby byl přístupný pro všechny občany, oplotit jej a ekologicky zabezpečit, najmout pracovníka pro stálou obsluhu, vybrat vhodnou skládku pro ukládání nebezpečných odpadů, zajistit smluvně s jejím majitelem ukládání, vyčlenit z rozpočtu nemalou částku na likvidaci odpadů na skládce a v neposlední řadě zajistit odvoz odpadu. V současné době jsou tyto nároky pro malé obce nesplnitelné.

Řešení této svízelné situace nabízí RESPONO a.s. Vyškov. Tato společnost nabízí vybudování tzv. sběrného dvora ve Slavkově. Obce budou zajištěny mobilním svozem. V pravidelných intervalech bude v obci přistaven kontejner, kde budou nebezpečné odpady sbírány odpovědnými pracovníky Respona. Společnost si pak zajistí roztřídění materiálů a jejich likvidaci.

Jak už je v dnešní době samozřejmé, nic není zadarmo. Pro obec toto řešení je nesmírně výhodné, ovšem i tak ji čekají určité investice. Pořizovací náklady budou rozpočteny na počet obyvatel v obci, přičemž vstupní vklad bude ve výši 64,80 Kč na občana. Provoz bude stát předběžně 3,90 Kč na občana za rok. Tyto částky bude nutné zajistit v rozpočtu obecního úřadu na rok 1998.

Vedle těchto částek bude prováděna platba za vlastní uložení odpadu. Tuto sumu bude muset uhradit původce odpadu, tedy občan či právnická osoba. To znamená, že například za likvidaci televizoru zaplatí občan cca 60,- Kč. Ceník likvidace odpadů není prozatím k dispozici, jednotlivé položky budou známy až začátkem roku 1998.

Peníze za likvidaci budou vybírány obecním úřadem a Responu uhrazeny hromadně. Celá procedura plateb bude samostatně řešena obecní vyhláškou nejspíš v průběhu jara 1998.

Čtenář, který se prokousal až sem, jistě nabyl dojmu, že zas tak výhodná nabídka pro občana to není. Nikdo není nucen využívat takto nabízených služeb. Ovšem **každý bude muset prokázat likvidaci nebezpečného odpadu, která by odpovídala zákonu 125/1997 Sb.** Pokuta za porušení povinností je stanovena až do výše 300 000,- Kč a ukládá ji obec, okresní úřad nebo inspekce. A to už je suma, která nestojí za jakékoliv riziko.

Zákon je vypracován tak, aby upravil podmínky k předcházení vzniku odpadů. A myslím, že to je ta správná ekologie v praxi. Nemá smysl ležet před jadernou elektrárnou a protestovat, spíše by si měl každý uvědomit, že musí začít od sebe, na každém z nás záleží, jestli při procházce do lesa narazíme na staré hrnce, rozbité pneumatiky nebo obětujeme trochu volného času a malou finanční částku, která v porovnání se službou vykonanou přírodě a našim dětem je zanedbatelná.

Pavel Ondráček

* * * * *

Pohodlně, ale také bezpečně

Ve většině domácností v naší obci je letošní zimní období spojeno s mnohem pohodlnějším a čistějším plynovým vytápěním. Nyní již stačí jen za pomoci knoflíků a tlačítek regulovat teplotu svého obydlí a těšit se z vydařeného díla. I tento způsob vytápění sebou však nese určitá rizika po stránce požární bezpečnosti. Pro hasiče to především znamená vedle elektrického

proudu další riziko, na které musí při likvidaci případného požáru v naší obci pamatovat. Z toho důvodu se hasiči obracejí na všechny občany, využívající výhody plynového vytápění, aby **věnovali hlavním uzávěrům plynu u svých obydlí patřičnou pozornost.** Z praktického hlediska to znamená, aby byly tyto uzávěry přístupné a řádně označené nejen při revizi plynového rozvodu, kterou má většina za sebou, ale trvale. Tuto povinnost mimo předpisů požární ochrany ukládá i ČSN 38 6441. Tato skutečnost není samozřejmě jen v zájmu majitele objektu, ale i jeho sousedů, protože případný výbuch plynu zpravidla nepoškozuje jen viníka. A předpokladem včasného uzavření hlavního uzávěru plynu je právě přístup k němu a jeho řádné označení.

Tím ale dodržování zásad požární bezpečnosti při plynovém vytápění zdaleka nekončí. **Značnou pozornost je třeba věnovat i samotným plynovým spotřebičům, zejména jejich umístění a vzdálenosti od hořlavých předmětů. Tyto vzdálenosti jsou dány výrobcem a uvedeny v návodě na obsluhu spotřebiče. Pokud tomu tak není, platí zde ustanovení vyhlášky MV č. 21/1996 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o požární ochraně. V § 17 této vyhlášky se mimo jiné uvádí, že u spotřebičů na plyná paliva lze za bezpečnou vzdálenost považovat 500 mm ve směru hlavního sálání a 100 mm v ostatních směrech. Tento § rovněž ukládá povinnost neskladovat různý materiál a předměty tak, aby znemožnily přístup k rozvodným zařízením elektrické energie, plynu a vody, nebo ztížili záchranné práce.**

Za zmínku jistě stojí i znění čl. 72 již uvedené ČSN 38 6441, ve kterém je uvedeno, že **okna a dveře místnosti, v níž je instalován plynový spotřebič bez odtahu spalin, nebo spotřebič**

otevřený, nesmějí být opatřeny těsněním. Tato norma rovněž uvádí, že montovat a opravovat odběrní zařízení mohou jen organizace mající k této činnosti způsobilé pracovníky a potřebné oprávnění.

Zjistí-li se v uzavřené místnosti nebo v jiných prostorech charakteristický zápach plynu, nebo je-li z jiného důvodu podezření, že plyn uniká, musí ihned ten, kdo tuto skutečnost zjistil, nebo nabyt takového podezření, zajistit, aby v místnosti nebyl otevřený oheň, žhavá tělesa a jiné podobné zdroje zapálení (elektrická jiskra), dále aby byly uzavřeny plynové uzávěry a vyvětrány postižené místnosti i přilehlé prostory. Hlavní uzávěr může v naléhavém havarijním případě uzavřít kterákoliv osoba. Byli však hlavní uzávěr z důvodů opravy, havárie apod. uzavřen, může být znovu otevřen až po odstranění veškerých závad a přezkoušení těsnosti pouze oprávněnou organizací nebo osobou.

Tolik tedy několik jen těch nejdůležitějších rad pro bezpečné užívání plynového vytápění. Na závěr snad jen zbývá dodat, že v případě poruchy na plynovém zařízení je nutno volat tel. číslo 4422 1333, příp. 0507/922 369, nebo 0507/214 61.

Zdeněk Ondráček ml.

* * * * *

Svátky klidu

Přívlastek "svátky klidu" patří již od nepaměti k vánocím. I v tyto dny však nemusí být tento klid samozřejmostí. Zvláště nyní, v době plné pyrotechnických efektů, ohňostrojů a všech dalších atrakcí se stává, že je klid a teplo domova narušeno nenadálou událostí, jakou může být i požár. Stejně tak použí-

vání tepelných spotřebičů ve větší míře než obvykle, může způsobit podobné nepříjemnosti. O tom svědčí i statistika požárů z loňských vánočních dnů, kdy jen na Štědrý den vzniklo na území ČR 40 požárů, při kterých bylo 6 osob zraněno a vznikla škoda téměř dva miliony korun. Mimo to zasahovaly jednotky požární ochrany u dalších 109 událostí. Podobná "nadílka" je pro každého jistě velmi nepříjemná a ztratit střechu nad hlavou zrovna o vánocích je nepříjemné dvojnásobně.

Stejně tak i přelom roku je pro hasiče dnem, kdy si rozhodně nemůžou stěžovat na nedostatek práce. Díky loučení se starým rokem a vřelému vítání nového snad ještě více než o vánocích traskají různé "rozbušky" a "rachetle". I zde nám statistiky říká, že na přelomu roku 1996/97 vzniklo na území ČR 157 požárů, při nichž byly dvě osoby usmrceny a 5 osob zraněno. Škoda vzniklá při těchto požárech činila 10 300 000,- Kč. I v tyto dny zasahovaly jednotky PO mimo uvedených požárů u dalších 269 událostí. V den Nového roku 1997 pak vzniklo 5 požárů.

Tato čísla jsou snad dostatečným důkazem toho, že i v uvedené dny je třeba dbát potřebné opatrnosti a nenechat se ukolébat vánoční atmosférou k nepozornosti. A proto hasiči přidávají k přání příjemně prožitých vánočních dovětek, aby tyto proběhly bez požárů a podobných neštěstí.

Zdeněk Ondráček ml.

* * * * *

Modlitba hasiče

***Nechť kdekoliv oheň vzplane,
já splním svoji povinnost.
Pro záchranu životů Pane,
dodej mi síly dost.
V náručí vynést dítě,
když ještě nevypršel čas,
ale i starce, matku,
která má šedý vlas.
Stále na stráži stojím,
protože povoláný jsem,
před ohněm blízké chráním
a pomoci chci všem.
Když z Tvé vůle se má stát,
že sám přítom život ztratím,
požehnej Pane mé rodině
a laskavou rukou vrať jim,
co při plnění poslání,
jsem jiným lidem dal.***

Amen

Sbor dobrovolných hasičů v Kobeřicích u Brna děkuje touto cestou občanům za přízeň, kterou nám v uplynulém roce věnovali a všem manželkám našich členů i rodinným příslušníkům za pochopení pro naši práci. Současně přejeme prožití vánočních svátků v co nejhezčí rodinné pohodě a veselému uvítání nového roku 1998, aby byl bez požárů a lepší než ten uplynulý. K tomu přidáváme přání mnoha úspěchů, pevného zdraví a osobního i rodinného štěstí.

Církev československá husitská

Církev československá husitská, do roku 1971 jen Církev československá, vznikla po první světové válce o vánocích roku 1919, kdy byla v řadě kostelů sloužena mše v českém jazyce. Oficiálně se pak církev ustavila 8. ledna 1920 a to z radikálního křídla modernistického reformního hnutí katolických duchovních v čele s ThDr. Karlem Farským.

Církev československá husitská je reformační církví s bohatým liturgickým životem. Základ tvoří liturgie dr. Farského se dvěma vrcholy. Jedním je čtení Písma s kázáním a tím druhým večeře Páně, která spočívá ve zpřítomnění poslední večeře Ježíše Krista ve společenství věřících skrze Ducha svatého. Základem věrouky církve jsou "Základy víry Církve československé husitské", které mají 348 otázek a odpovědí na biblickém základě. Nejvyšší normou je Duch Kristův. Církev zdůrazňuje angažovanost svých věřících v duchu Kristově ve společnosti. Ve svém poselství vychází církev z Bible jako celku.

Církev je založena na tzv. biskupsko-laickém principu a v jejím čele stojí patriarcha, v současné době br. Josef Špak. Církev má 350 náboženských obcí, které se sdružují v pěti diecézích, v jejichž čele stojí biskupové. Biskupové jsou voleni na shromáždění laiků a duchovních celé diecéze na dobu deseti let. Ve všech náboženských obcích působí 260 duchovních, z toho 115 žen, které jsou od roku 1947 svěceny. Náboženskou obec spravuje po hospodářské a organizační stránce rada starších, která je volena na shromáždění celé náboženské obce.

Duchovní život v náboženských obcích spočívá v konání bohoslužeb, pobožností, biblických hodin, duchovní péče o děti, mládež, biřmovance a

udělování sedmi svátostí. K pomoci duchovním jsou v náboženských obcích i vyškolení laičtí kazatelé. Diakonickou (sociální) práci konají většinou laici. V Brně je to nadace BETANIA, která má sídlo v domě brněnské diecéze, Joštova 7.

Církev československá husitská je členkou Světové rady církví a Konference evropských církví. Za patriarchy Mgr. Vratislava Štěpánka, brněnského biskupa, byla s kardinálem Vlčkem za církev katolickou a synod. seniorem Smetanou za církev česko-bratrskou evangelickou, podepsána dohoda o vzájemném uznání křtu svatého.

Církev vydává čtrnáctideník "Český zápas" a odborný časopis Theologická revue.

Budoucí duchovní studují pět let na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

Kobeřice u Brna patří do svazku náboženské obce ve Slavkově u Brna a Brněnské diecéze, kde je biskupem Mgr. Vratislav Štěpánek. Kostel, jinak Husův sbor zde byl zbudován v roce 1955 za působení pana faráře Jana Čecha. Na koberském hřbitově je umístěna jeho upomínková deska. O výstavbě tohoto stánku se mohli čtenáři Koberských rozhledů dočíst v jednom z minulých čísel.

Zdeněk Ondráček st.

Návštěva divadla

U neděli 12.října 1997 jsme jeli do Mahenova divadla na pohádku "Tuze pyšná princezna." Jela s námi teta a seděli jsme u druhé řadě. Moc pěkně tam zpívali a tancovali. Nejvíce se mi tam líbil král a princ Kazimír.

Urátili jsme se kolem páté hodiny. Byli jsme moc utahaní a tak jsme si dali čaj. Moc se mi to líbilo. A taky jsem vám zapomněla říct, že tam byl živý orchestr. A nejvíce se mi tam líbila harfa.

Veronika Kubálková

KAŠPÁREK

**NAZDÁREK, NAZDÁREK,
ZDRAVÍ VÁS KAŠPÁREK.
KDYŽ KAŠPÁREK POZDRAVÍ,
TAK SE KAŽDÝ UZDRAVÍ.**

Věra Nováčková

Co povídala paní učitelka

Nerada vám říkám nepříjemnou věc, že se vaše dcera neučí, ale je hodná, neruší a je vzorná, celý den o ni neslyším, ale dnes ji pořád slyším, víte, že ji mám ráda, ale dnes není ve své kůži. Měla by se učit nebo s ní zajděte k lékaři.

Jolana Tihlaříková
(práce z 1.roč.)

Ve škole

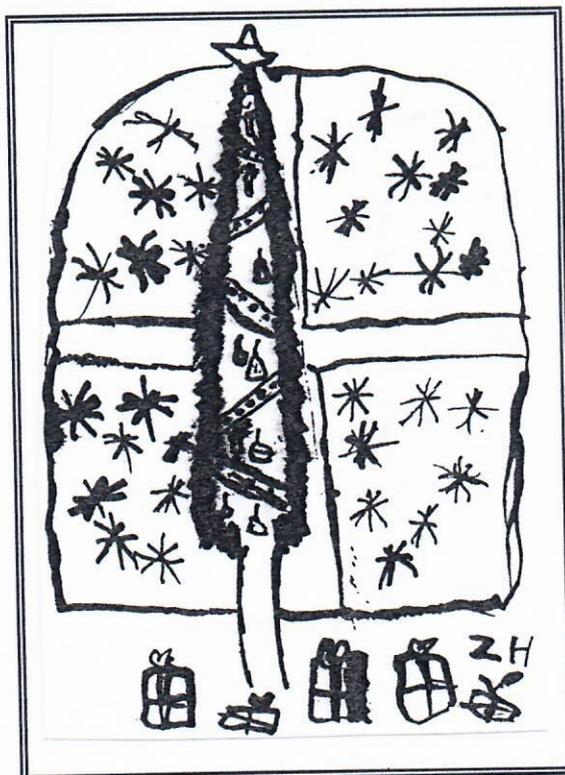
Psaní mně nebaví, ani když píšu. Zase musím psát, začíná hodina. Ach jo! Paní učitelka nám říká, že budeme psát. (Napsali jsme). Hurá dostala jsem jedna s pontikem. Paní učitelka řekla, že si máme uklízet, půjdeme do tělocvičny. Už stojíme v řadě. Jdeme dolů po schodech. Paní učitelka řekla, že se máme převléct. A jít běhat. Zacvičily jsme si. Pak jsme šly na oběd. Najedli jsme se. A šli domů.

Jolana Tihlaříková

Říkadlo

Bylo jedno říkadlo,
co ho to jen napadlo?
Chtělo se k nám podívat
a já na to, že má spát.

Věra Nováčková

Poděkování

Děti ze základní školy
v Koberčicích u Brna
děkuji
manželům Janouškovým
za sladkou mikulášskou
nadílku.

KULTURA

Z lidových pranostik a stoletého kalendáře

- Sněží-li počátkem listopadu
- budou teplé Vánoce
- Listopadové sněžení ne-
škodí vůbec osení
- Když mráz na prvního pro-
since, vyschne nejedna stud-
nice
- V listopadu mnoho vody je
známka příští neúrody
- Po svaté Barboře - ležívá
sníh na dvoře
- O svatém Mikuláši snížek
často prší

* * * * *

Diskotéky aneb Generační problém

**převzato z Vyškovských novin
14.11.1997, jako důkaz, že i jinde mají podobné (a obtížně řešitelné) problémy.**

Jako osoba, ke které směřuje dopis A.Š. jsem se rozhodl poukázat na jisté okolnosti, aby si čtenář sám mohl udělat úsudek. Tento zápas s chronickým stěžovatelem skutečně trvá od r. 1994, kdy jsme začali s pořádáním diskoték. Zásluhou neustálého přívalu stížností a jednání s MÚ Vyškov jsme upustili od diskoték jednou za 14 dní, začali jsme je pořádát v intervalu 1-2 měsíců. Právě omezením hlasitosti došlo ke snížení návštěvnosti diskoték o 50 % a tím i spojeného úniku tržeb, za co lze poděkovat právě stěžovateli.

Zajímavý je fakt, že stěžovatel nebydlí naproti kulturnímu domu, ale asi 50 m dále a rovněž i to, že pouze jednou se pod jeho dopis podepsali dva lidé, jinak nikdo.

Pan A. Š. již neuvádí, že již od roku 1996 si stěžuje nejen na diskotéky, ale i na taneční zábavy s živou hudbou na Silvestra a hody.

V článku rozebírá pan A.Š. otázku hlasitosti v dB. Pro upřesnění uvádím, že zmiňovaná hodnota 40 dB po 22.hodině platí v normě staré cca 30 let, a že není v silách ani v minulosti ani v současnosti tuto hodnotu dodržet.

Pouze v případě, že se zruší všechny kulturní a společenské akce v republice, anebo je budeme realizovat v betonových krytech. Domnívám se, že pracovníci MÚ Vyškov projevovali ke stížnostem až moc trpělivosti, protože kdyby si podobní jedinci stěžovali i z jiných míst, tak by MÚ Vyškov musel přijmout další pracovní sílu.

Pro ilustraci uvádím, že městská policie byla v r. 1997 na kontrole 3x (velikonoční zábava, hodová zábava a diskotéka) a neshledala závady.

Jako řešení, aby pan A.Š. mohl klidně spát 24 hodin denně, navrhuji zhotovit silniční obchvat Rychtářova vzhledem k tomu, že projíždějící auta způsobují hluk 70-110 dB. a vyhlásit zákaz vycházení po 22.hod., protože 40 dB. je hranice hluku běžného rozhovoru.

Rovněž sděluji, že 22.11.97 budeme pořádát Kateřinskou zábavu s živou hudbou, takže může již dopředu psát stížnost.

Za rok se konají 4 taneční zábavy a asi 5 diskoték, což považujeme za minimální množství pro společenské akce v obci ve 20.století. I vzhledem k tomu, že žádná jiná možnost v obci není, pak se totiž nelze divit, že se vesnice vylidňují a stávají se přestárlými.

(pozn.red.: při pořádání Kateřinské zábavy dne 22.11.97 v naší obci bylo provedeno Okresní hygienickou stanicí Vyškov, měření hluku.

Výsledek: v době od 22.⁰⁰-24.⁰⁰ hodin byla naměřena hodnota 47 dB.)

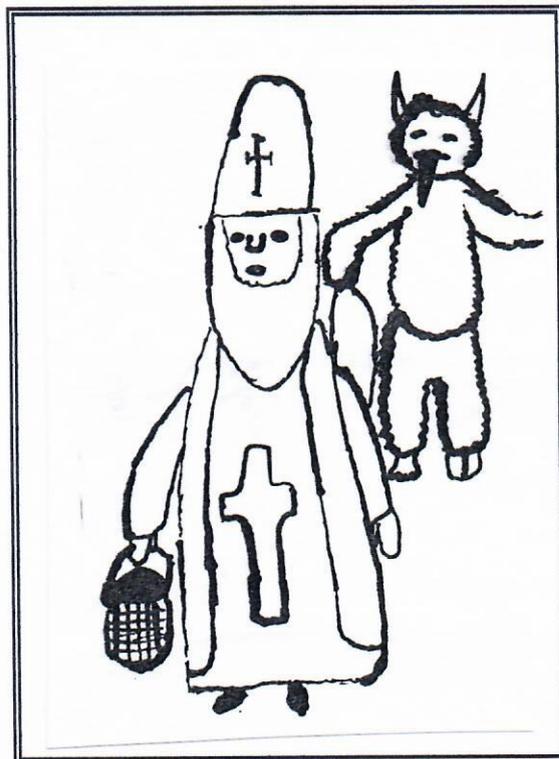
* * * * *

Mikulášská besídka

Pátek 5.12. patřil dětem. V předvečer Mikuláše připravili svým rodičům a příznivcům milé překvapení. Besídku. V 16 hodin do zaplněné tělocvičny místní školy přišla spontánní předvánoční nálada, jakou mohou vytvořit jen děti. Spontánně a s neskryvanou radostí předváděli čemu se naučili. A bylo opravdu na co se dívat. Malí flétnisté, které nebylo za notovými pultíky téměř vidět, roztleskávali publikum tóny, které hládily na duši každého, kdo umí a

chce poslouchat. Verše a scénky daly zapomenout, alespoň na chvíli, na nervóznější ovzduší ve státě. A písničky? Ty s nimi zpívali, nebo si alespoň broukali, všichni. Děti nám předvedly to, co my mnohdy již neumíme: bavit se a bavit druhé. Svým neokázalým, prostým, ale o to upřímnějším uměním. Od srdce. Vždyť velké umění z této bezprostřednosti a lidovosti vychází. Každý umělec někde začínal, každý významější člověk se někde musel naučit vystupovat na veřejnosti a nebát se. Vždyť přinášet a přenášet radost je umění, které snad v této době nejvíce potřebujeme. A člověk nemusí být jen rodičem té či oné ratolesti, aby se neradoval z toho, jak děti rostou svým uměním. Od těch jednodušších skladbiček se stále zdokonalují k náročnějším skladbám u těch starších, které dokáží zaujmout jak na velkém koncertě. Vždyť on to vlastně koncert byl. Koncert pro budoucnost naší obce, koncert její příjemnější tváře. A za to patří dík jak ředitelce školy, paní Koukalové, tak paní učitelce Světlíkové a samozřejmě panu Bajákovi, který děti nejen učí, ale vytrvale je doprovázel. Poděkování patří i těm, kteří vydatně pomohli s organizací celé akce. Především pak dětem. Všem bez rozdílu. Však to také Mikuláš i s čerty, překvapení večera, náležitě ocenil. To byl opravdu "štedrej večer", jak zpívaly děti v závěrečné písničce. Díky.

Slabotinský

Zamyšlení nad poselstvím Vánoc

Kobeřice jsou náš Betlém. Nic a nikdo není zbytečným:

Ježíš, Maria, Josef, pastýři, mudrci, dary, betlémské děti, jeskyně, seno, osel, vůl, ovečky a hvězda .....

Starozákonní prorok říká :

"Betléme, nejsi nejmenší mezi judskými městy..."

Parafráze:

Kobeřice, nejsi nejmenší.....

S tímto vědomím otevřme své srdce skrytému poselství vánoc. Všechno kolem nás i v nás-radost a naději, smutek a úzkost, ukryjme do ticha své lásky.

Pokoj Vám
váš kněz

Jan PILER

Vánoce

Vladimír Novák

Bílo je na zemi.
Hvězdy se lesknou.
Chalupy zdřímly si
únavou tesknou.

Ale hlas zvonů je
probudí zase.
Vánoce ! Vánoce !
zní v jeho hlase.

Okna se rozzáří,
uvnitř smích zvoní...
Vánoce ! Koledou
celá zem voní ...

Pomluvy a vtipná vyprávění s příhodami

V dřívějších dobách nebylo pomluv, úšklebků ni zesměšnění, lidé žili v lásce v porozumění a ve vážnosti. Příčinou toho bylo ne vzdělání, které v našich zemích oproti sousedním bylo na vysoké úrovni, ale především to byla pevná náboženská víra a přesvědčení.

Byly vypracovány též veselé historky a vtipná vyprávění, ale nikoliv na účet vladařů a nebo vládnoucí třídy tj. starostů a zastupitelstva. Všichni tito se těšili vzájemné úctě a podpoře těch, kteří je zvolili sobě. Bylo tomu po celou dobu Rakousko-Uherska a i v době první republiky. Posměšky a různé vtipy se začaly ozývat těsně před první světovou válkou a během ní (z té doby pocházejí Haškovy povídky včetně Mannových).

Úředníci, starostové, radní včetně učitelů a kněží všech vyznání byli ve veliké oblibě prostého lidu a ostatního obyvatelstva, (viz. jejich oslovování pantáta, starosta, radní, pan řídící nebo učitel, důstojný pan farář atd.)

Po první světové válce se toto postavení změnilo a zvláště u kněží a učitelů, (viz. náboženská a sociální reforma z roku 1920-21-rozdělením církví). Největší rozmach vtipů a politických narážek nastal příchodem okupace a těsně před ní v roce 1939-1945. Byl to obdobný systém podobný jako před a během první světové vojny.

Právě od této doby se nazýváme národem Švejků. Toto období opět pokračovalo po roce 1948 a hlavně po roce 1950 za dob "stalinismu" a později za dob vzniku JZD. Tyto vtipy a anekdoty pomáhaly lidem se odpoutat od současné bezmocnosti a politickému bezpráví, což vyjadřovali silou Duchá-humorem a tak se stali nezlomitelnými. Nejvíce vtipů bylo na vládní garnituru od vrchní vládnoucí třídy až po ty nejnižší. Těmto výsměšným projevům humoru se nevyhnuly ani policejní složky, které v jistých dobách byly nejvíce zesměšňovány včetně i s armádními složkami.

Jediní, kdo byli ušetřeni terči posměchu v této době, byli církve bez rozdílu vyznání. Právě do těchto dob bych zařadil vznikající touhu po jednotě náboženské nebo-li ekumenismu. V době kolektivizace vesnice jich vzniklo dosti a dá se říci, že to bylo velice úspěšné období pro zvláštní druh humoru tzv. "družstevního a znárodňovacího" se všemi formami.

Právě z tohoto období pochází tzv. naše desatero družstevníka a zní takto :

- I. *V JZD věřiti budeš a s celým svým majetkem tam půjdeš !*
- II. *Nevezmeš jméno družstevníka nadarmo, ale na poli budeš dříť zadarmo !*
- III. *Pomni, abys den sváteční dělal a tím družstvo zveleboval !*
- IV. *Cti otce svého a matku svou stejně své majetky pozbudou !*
- V. *Nezabiješ kuře ani slípku, důvěřuj však v družstevní sýpku!*
- VI. *Nesesmilníš se selkou ni chalupnicí, láska tvá patří jen družstevnici !*
- VII. *Nepokradeš brambor, obilí a více všechno najdeš v družstevní sýpce !*
- VIII. *Nepromluvíš křivě proti družstevníku, ale vždy budeš svěčit proti*

soukromníku !

- IX. *Nepožádáš manželky bližního svého, neboť co je jeho je i tvého!*
- X. *Aniž požádáš statku jeho, neboť ti stejně zůstane zbité, zedřené a nemocné tělo !*

Takto i podobně se bavil lid podobnými způsoby, aby se mu ulehčilo a ukrátil si své problémy a těžkosti.

V dobách nejtěžších se náš lid dovede vzchopit a vzpamatovat díky své inteligenci a porozumění pro humor.

V letech 1989-1997 přestal humor, lid podporoval směr dění a chtěl, aby šel tou nejlepší cestou a nebude-li tomu tak opět nastane jeho upokojení v opětovném humoru.

Jiří Beneš

* * * * *

Z obecní kroniky

Jak jsme hledali kobeřický poklad

V létech 1910-1914 a 1920-1925 byly Kobeřice ve znamení vykopávek, které řídil zasloužilý rodák koberský, známý archeolog-badatel moravský a zakladatel slavkovského muzea, říd. uč. Alois Procházka.

Nová pole nejbohatší naleziště popelnic kamenných sekyrek i skrčenců (starší doba kamenná). Na Ouzských - popelnice kamenné nože-sekyrky již lépe zpracované (mladší doba kamenná). U Fargrunta pohřebiště skrčenců (blíže u dnešního hřiště). Na nadvinohrádkách při rozšiřování cesty r. 1910 se přišlo na celý hřbitov prý asi z doby staroslovanské. Všecky kostry ležely hlavou obráceny k východu. Na tratích Předních se našlo mnoho popelnic a p. Karel Formánek našel zlatý peníz císaře Nerona. Našli se tam i zbytky staré říms-

ké cesty nebo tvrze Na Zámčisku a na Valech, kde kdysi stávaly koberské tvrze, se pilně kopalo.

V lesích prokopány mohyly z dob bronzové, železné i římské. Nálezy odevzdávány říd. uč. Aloisu Procházkovi, který celé dny i noci lepil popelnicelebky i celé kostry lidí i zvířat.

I já jsem našel krásně hlazenou sekyrku na naší Ouzské. Měla již otvor pro topůrko a odevzdal jsem ji A. Procházkovi. Dodnes mne to mrzí. Vždyť jsme již mohli mít vlastní koberské museum, které by bylo cennou pomůckou pro naši školní mládež.

V létě r. 1911 jél sem s koňmi v Němčánech, když tu hříbě zadní nohou propadlo se do země nedaleko cesty z levé strany. Do díry sem vsunul celý bič a nedosáhl jsem dna. Aha? Blesklo mne hlavou. Zde bude nějaká skrýš a snad i ten pověstný koberský poklad. Snad veliký poklad Habánů...

Díru sem pečlivě zadělal, aby někdo jiný mne nepředešel. Večer za soumraku kdy byli již lidé s polí doma jsme šli s Frantíkem Švehlovým třináctiletým klučinou (mě bylo tehdy 16 let) na vytoužené místo. Oba ozbrojeni kopačím náčiním, kbelíkem a lanem, slíbili jsme si mlčenlivost, ale jen jsme se báli strašidel o kterých jsme četli v pohádkách i pověstech a které tenkrát hrůzně řádily v Koberčicích. Jakmile začnem kopat nesmíme promluvit ani slova, jinak se poklad ztratí. Mráz mne přeběhl po zádech, když jsem si vzpoměl na hastrmany, divé ženy, klekánice a zvláště na ohnivou bečku, která mnohokrát poděsila mého tatínka když u rybníka Horáčka pásl za svých mladých let ovce.

Na obloze již zaplála nejkrásnější hvězda "Venuše"-když jsme začali kopat. Odkryli jsme hlínu, oddělali trámy a zjevila se nám krásně hlazená kulatá jáma v podobě veliké baňky. Nahoře

přes 1 metr, uprostřed až 3 m široká, dole se opět úžila, hloubka až 5 m. Frantík se spustil po laně dolů, rozžehl svíci a volá nahoru. Zde nic není, jen napadaná hlína, ale stěny a dno duní, snad zde něco bude. Pilně kope a já vytahuji kyble hlíny nahoru. Mnoho hlíny jsme již vykopali a potom spustil jsem se já sám do skrýše. Skutečně! Dunělo to v bocích i pod nohama. Nadarmo tatínek nevykládal, že v Němčánech jsou tajné skrýše spojené dlouhými chodbami.

Pracujeme opět pilně. Pojednou Frantík nahoře zabědovál. "My mluvíme, zapoměli jsme, že máme mlčet, již nic nenajdeme." Rychle mne vytáhl ze skrýše a ukazuje... Tam, tam běží černý pes s ohnivou tlamou.. Sežere nás.. Já se bojím. Smál jsem se tomu a z nedalekého panského stohu donesl jsem slámy a hořící věchtě naházel do skrýše. Frantík zapoměl na strašidla a statečně pomáhal. Nanosili jsme plnou skrýši slámy a ještě nahoře utvořili hranici. Spousty kouře nás dusily, ale oheň nebylo viděti. Najednou v podzemí cosi přílišně zamumlalo a oheň plnou silou vyrazil na povrch. Leknutím jsme oba strnuli a pomyslili si: Duch, strážce pokladu se mstí. Frantík vykřikl plný hrůzy: "Černý pes !" Zmateně jsme popadli náčiní a cestou necestou pelášili domů. Strachem ohlédl jsem se za sebe a skutečně jsem spatřil "Ohnivou bečku" jak se za námi valí a zrovna takovou jak mě ji vylíčil můj tatínek. Zaházeli jsme všecko náčiní i lano, neb nám v šíleném úprku překáželo. Frantík křičí: "Černý pes mě již chytá za nohu !" Udýchaní jsme konečně stanuli u našich vrat v humně. "Jsme to strašpytlové" pravil jsem Frantíkovi. "Vždyť nás nic nehnało. Pojdme, vraťme se pro náčiní, do rána se ztratí a dostanem od našich oba."

Zatím oheň, který bylo krásně viděti z našeho humna opět vyrazil z podzemí a my rychle utekli domů pod duchnu, tiše a tajně. Skoro ráno jsem

šel pro náradí a všecko v pořádku našel. Frantík ležel nemocen v horečce. Za nedlouho přišel k nám šafář knížecího velkostatku Šrámek a pravil tatínkovi: "Pane starosto, nějací výrostci udělali oheň u stohu, měli by býti přísně potrestáni." Tatínek odpověděl: "Štěstí, že bylo bezvětrí." Tušil kdo to byl, ale mi se nepřiznali.

V Němčánech přišel na podobou skryš Josef Procházka a našel v ní plesnivý oves. Radek Kachlíř ve svém Němčáně přišel na chodbu 2 m hluboko pod zemí, vysokou tak, že mohl projít. Roku 1945 naházeli do ní ruční granáty a chodba se zasypala.

Jan Oslík (kronikář)

* * * * *

Zima

Pro nás kluky začínala zima zamrznutím Haltýře místního rybníčka u dvora a nebo prvním napadením sněhu. Byla to obvykle doba od sv. Martina až po sv. Kateřinu. Na zamrzlý Haltýř jsme se těšili již delší dobu. Každý kluk měl již přichystány nějaké brusle, obvykle to byly kačenky pro nás malé a pro ty větší "šexny" a nebo "kolumbusky" a špičáky, kanady v té době ještě na dědině nebyly.

Všichni jsme měli připraveny hokejky, které byly udělány ze samostatů, jež jsme vybírali po celý rok. Upravoval nám je děda Havránek pořizem a nebo odbornějším způsobem kolář pan Svoboda a pan Jedlička.

Hokej jsme hrávali v různém počtu bez rozdílu věku a na rozpočítání podobně jako všechny hry v těch dobách. Hrávalo se od odpoledne až do setmění bez udání času. Branky byly označeny kameny a na nich čepice a nebo bundy se šálami. Po skončení, večer ti co prohráli obvykle vyprovoko-

vali rvačku a na závěr jsme se ještě porvali. Ti kteří neměli brusle hráli jen v botech a třeba i bez hokejky a to s čakanem, který doma sebrali stařečkům.

Lepší zábavou bylo sáňkování, které se provádělo od kostela po silnici (v té době ještě auta tak moc nejezdila) až ke dvoru a někdy až ke mlýnu. Odpoledne jsme jezdily my děti a večer až dlouho do noci chasa a mladí ženáci. Po roce 1950 tyto zvyky zanikly (viz. zákaz sáňkování na silnicích a veřejných komunikacích) a od těch dob se přesunulo sáňkování do Chaloupek a později se soustředilo jen na Bařinu. Když zamrzla a zledovatěla trať, tak jsme začali jezdit na "bobinách." Ty byly jednoduché (dvě brusle na latích a prkně) a nebo dvojité se řízením : přední řídily a vzadu byly jen pro vyvážení dvě brusle a někdy též jedna.

Chasa se nejvíce těšila na sv. Kateřinu, kdy se konala poslední muzika (zábava) a my jsme se těšili všichni na sv. Mikuláše a potom na samotné vánoce a na koledu na sv. Štěpána společně s myslivci a ostatními přáteli lovu, neboť se konala poslední leč a ta byla spojena se starými zvyky a se zábavou a vždy byla velmi slavná a okázalá s hojností humoru a různých humorných příběhů přímo z honu.

V té době se obvykle večer pořádaly besedy a s nimi bylo spojeno i draní peří. Zde se potom vyprávěly různé historky, pověsti a pohádky na které jsme se zvláště my děti tak i podobně dospělí těšili. Jednu takovou předvánoční vám budu vyprávět tak jak jsem ji slyšel od svého dědečka italského legionáře, který jak říkal ji slyšel vyprávět v Taliánsku. Dědeček se posadil na lavici u kachlových kamen, nabral "šufánkem" króžalek (naběračka, křížaly) a napil se šťávy a vyprávěl :

Když Panna Maria po narození Ježíška prchala s malým Ježíškem v náručí před zuřivými pronásledovateli,

kteří ji stíhali z rozkazu krále Heroda, aby Božské dítě zavraždili, zabloudila v horách Judských. Svatý Josef se vzdálil, aby našel nějaké bezpečné přístřeší, kde by se skryli, ale všady ho odmítali ze strachu před Herodem. Mezitím co Josef chodil dům od domu, tak se Panna Maria s Ježíškem skrývala v údolí hor. Znenadání zaslechla dupot koní. Vojáci, jež Herodes za ní poslal, ji hledali a již se blížili. Pojal ji strach kam se schovati před jejich slídivými zraky ?

Maria tiskla v úzkosti drahého synáčka a prosila Boha ve své sklíčenosti a opuštěnosti a s bolestí a děsem se utíkala skrýt do Boží přírody. Nedaleko narazila na růži a prosila:

"Růže krásná růže vonná, prosím tě rozviň se ještě více a rozevři své lupeny a ukryj ve svém kalíšku dítě a mne, které chtějí zavraždit."

Růže odpověděla: "Jdi dále, vojáci hledají tvé dítě by mne otrhali a třeba i rozmačkali, nemohu pro tebe nic udělati, jdi dále tam kvete karafiát snad ti pomůže."

Panna Maria běžela ke karafiátu a též podobně prosila a hledala úkryt. Podobně jako růže ji odmítla i karafiát a řekl:

"Jdi svou cestou, nemohu pro tebe nic učinit a udělat. Nemohu poslouchati tvých nářků a nemohu porušit krásu svého květu, odstup ať se se mnou ničeho nestane, ať mohu poslouchati hukotu včel, které přilétají ke mne. Jdi dále k potůčku, kde kvete narcis, snad ti pomůže."

Podobně jako růže a karafiát odpověděl i narcis:

"Nevyrušuj mne, ať se mohu v klidu líbat se sluníčkem, shlížeti se ve vodním zrcadle a obdivovati se své bělostné koruně, jejíž lupeny jsou jako jemně tkané hedvábí. Co je mi do tvého žalu a zoufalství, nemohu ti pomoci."

Panna Maria zabědovala:

"Mé dítě ubohé bez pomoci určité

zahyne", zvolala srdcervoucím hlasem.

Narcis na ni zavolal: "Jdi dále ke skále, roste tam šalvěj, znak chudoby, jdi pros ji o útulek snad ti pomůže."

Panna Maria prchala ke skále a volala: "Šalvěji, má milá dobrá šalvěji, pomoz mi. Rozvij své listy, abych do nich mohla skrýt své děťátko, které chtějí usmrtit."

Šalvěj nemeškala a hbitě bez okolků rozvila své listy, které se záračně zvětšily až do té míry, že se do nich mohla schovat Panna Maria i s Ježíškem.

Když nebezpečí pominulo vystoupila Panna Maria z úkrytu a řekla: "Šalvěji, květe chudoby a milosrdenství, žehnám ti !"

A toto požehnání obdařilo šalvěj vznešenými a vzácnými léčivými vlastnostmi. Proto je od té doby dobrodiním pro lidi.

Podobné a i jiné historky a vyprávění, jak poučná tak i veselá, se při těchto besedách a dračkách vyprávěly. Některé byly i strašidelné, o strašidlech, hastrmanech a jiné. Škoda jen, že tyto pověsti a zvyky již zanikají.

O některých z nich budu vyprávět příště.

Jiří Beneš

obci přispívat do pokladny, Lesy České republiky se budou "vnucovat" s podílem na těžbě dřeva a přinejmenším s vánočními stromky, VaK občas zpestří nabídku vodovodního řádu něčím "ohnivějším", U lenocha se bude objednávat volné místo půl roku dopředu, všude bude hrát jen tichá náladová hudba jemně hladící upravené domy nátěry z Bauhausu, radnice nebude "otravovat", protože nebude čím, hluční se uchýlí do podzemí nebo alespoň do sousední dědiny, u Janouška se bude prodávat zadarmo a všecko, Čechoslováci a katolíci budou navzájem navštěvovat své chrámy, lidé budou umírat přímo na hřbitově, aby neobtěžovali s pohřbem, psi a děti mateřské školky budou chodit pouze v doprovodu, stát nebude vybírat daně, dešťová voda bude padat pouze na pole a zahrádky, na střechách se hned vypaří, závist pojde na úbytě, protože všichni budou přející a budou se usmívat a volat slávu zastupitelstvu. Ale potichu, aby někoho třeba nerušili. To bude krásně... Taková událost se musí připravovat brzy a potichu, aby nám to sousedi nevyfoukli. Stávající zastupitelstvo už balí kufry a těší se, jak si bude užívat té krásy. A těm, co mají jasno, už dopředu přeje tu manu z nebe, neboť je v duchu nastávající éry navýsost přející.

SJ

DISKOTÉKA

*Maličký plakát na velké tabuli,
mladí se radují, staré to leká:
do naší dědiny, proti i po vůli,
dojede senzační diskotéka.*

*Kulturní komise listuje v zákonech,
kde by to mohlo být. Hledá se plocha.
Odpůrce diskoték nabírá druhý dech,
neboť už rozhodli v hospodě U lenocha.*

*"Zásadně neusnu, pokud to nebude
tichounek šimrání Halí, belí.
Nechci už doplácet na druhý.
Já chci své decibely!"*

*"To není zábava, když hudba šeptá",
kontrují ti, kterým krev v hýždích tepe.
"Pro jednou nezchudne, stejně furt
reptá.
Dyť už z té čučbedny musí být slepé"*

*"Jakápak kultura, je tu jak v hrobě"
vášnivě rozhorlen mladý muž volá.
"Každý jen pro sebe v té dnešní době.
Bud' sedí v hospodě anebo doma."*

*"Zakázat! Zakázat! Dům mi to hrouťí.
Hučí mi v uších a hlava mi třeští.
Vždyť přijdou o uši, ti co se krouťí,
při hudbě, která tak duní a vřeští."*

*"Zbytečný starosti" dál vedou mladí,
"jinak by mluvili, mít tady syna či vnuka"
a do rytmu splétají těla, jak v ošatce
hadí.*

"Nám třeba vadí, když žába kváká a kukačka kuká."

Tak třikrát do roka, strhne se cirkus který se volá čtyřicet decibelů. Jenom to pšouknutí dá větší rámus, co potom podpatky na betonu.

Zákon je zákon. Měl by se ctít. i když je s puncem normalizace. Lidé však vždycky, budou-li chtít, jsou schopni domluvy, i bez radnice.

GW

* * * * *

Pěkně po kobersky

Vánoční dárek

"Tož ukaž ten zázrak" povidajó stréc Fósek sotvá Matěj vtevřél dveřa. Ani nepozdravili. Zvědavost z nich lezla jak blechy z kožuchu. Krk, natahovali až do síně a vočima vodstrkovali Matěja jak slivovica černý myšlenky. "Jaké zázrak?" vopáčíl Matěj, vyfintěné jak do truhle. Červené byl jak šumické tela a vočima mrkál, jak kdyby krájél cibulu. Fósek, kerýho svrbjél jazyk ani dlaně vod toho, jak ho stará vocenila, že je ten poslední, keré se neco doví, byl v bojové náladě: "Šak to ví celá dědina, že tobě by se to nedoneslo? Dyt' tam hráš prvního milovníka!" Matěj polknuli nasucho, až to cvaklo jak dřevěná pumpa bez vody, vyvalili voči, jak dyby jim ščitná žláza klačila na mozek, hubu vtevřeli jak kapr a.. A nic. Ani slovo z nich

nevylezlo. "Keho tam máš Matúšku?" vozvalo se sladko za něm a jediný vokýnko, kerý svítilo do chodby, potemnělo. Zdvihl se větr, že Fóskovi se vyklonila faja na rameno a trochu jisker vletělo za košulu, zatimco Matějovi to podlomilo kolena a nebyt futer, vyletěl by jak smrad z hospody. Příčina na sebe nedala dlóho čekat. Jako píst vod čtyřtaktu k vrchní óvratí se šinula úzkó chodbó matróna, že by si u ni mohl hrát na skovku regiment vojáků. Boky drhly vzácnó malbu "Jeleni v říji", keró Matěj nechali vymalovat "nenahraditelné" nebožce Polénce a hlava, velká jak slunko na Tahiti, zářila šťastím, že Fósek měkli aji v gaťách. "Tož to je ten tvůj kumpán?" zabodlo stvoření voči z metrové vzdálenosti do Fóska. Ten se vočima zastavili na zvedajóci se příbojové vlně, keró mět jeho Kača, tož by spíš stála na hlavě než na nohách, a né a né se přes ňu přehópnót. Hypnotizovala jich svó mohutnosťó jak krajita černocho a nebyt jemnýho pohlazení "To tak furt čučí?", neprobrali by se. Moseli vodstópnót vo dva metry, aby zvěčili vobzor a gdyž nabírali dych pro peprnó vodpověď, že tak čučijó enom na egzoty, pokračólo zjevení: "Tož přišli ste se podivat, stréčku za tetičku, pravda? spustilo milo, že zalitovali předchozí hříšné myšlenky. "A to je vod vás milý" zažvatlala, až Fósek dělali kukuč, jak nemluvně. "Vid' Matúšku?" vobrátíla se sladúčko na Matěja, kólicího vočima schlíple, jak pes před vépraskem. "Že ste nedali věděť, neco bych pro vás přichystala. Šak beztak vám doma nedali na-

jest." A podívala se na něho tak útrpně, jak gringo na hladovýho Habešana. "Ale to byste se napřed museli vykopat, nebo by mně blechy našli aji do porculánu. A té vaší tresce vyřidte, že si takové vánoční dárek může nechat doma, protože my trpaslíky na držení vánočního stromku nepotřebujeme. A z Matúškem je utrum." zabóchla dveřa, až se Fósкови posunula sanica. "Hergot, to je baba" zamumlál si pod fósiska a úplně zapomněl, proč vlastně přišel.

GW

* * * * *

Vrána a kavka

Čeněk Tomáško

Setkala se vrána s kavkou
na zoraném poli,
tuze si jí stěžovala,
že jí břicho bolí.

Kavka hned si starostlivě
vedle vrány sedla:
"Povídejte, paní kmotra,
co jste dneska jedla?"

"Ale milá paní teto,
docela jen málo !
Na mou věru nevím ani,
co by za řeč stálo !

Vytáhla jsem kopy žížal
z jejich zemních skrýší,
sezobla jsem třicet brouků,
nu - a patnáct myší !"

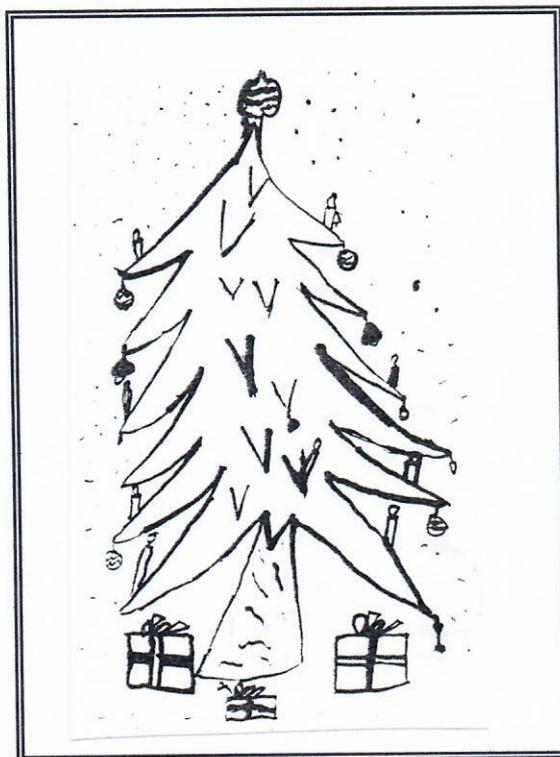
Kavka začla křídly mávat:
"Ať vás něco ťukne,
vždyť vám chudák žaludeček
v malé chvíli pukne !"

A hned plna ochotnosti
k letu se již sbírá,
že prý skočí paní kmotře
pro doktora Výra.

Než však k vráně doktor přišel,
natáhla své nožky...
A tak kavka s panem Výrem
lkali u nebožky.

Potom pohřeb první třídy
vráně udělali,
na hrob její tento nápis
do desky vrýt dali :

Tady leží jedna vrána,
jež by ještě žila,
kdyby břicho nepřecpala
a vždy střídma byla ...!"

SLOVO NA ZÁVĚR

novým životem. A svátků pokory. Neboť nebude nikdy spokojen ten, kdo se nespojím i s málem, nebude se nikdy upřímně radovat ten, kdo se i z mála radovat neumí, nebude nikdy zcela otevřeno srdce tomu, kdo sám ho neotevře.

Slabotinský

Konec podzimu byl uplakaný. Časté mlhy bránily mnohdy vidět daleko dopředu a sychravé počasí se vlezle zadíralo pod kůži. Nemocí náhle přibývalo a někteří ten nápor nevydrželi. Do smutného obrazu zapadla i celá politická scéna. Po mnohaměsíční agónii ukončila svou aktivitu vláda, jedni nepochopeni odcházejí a druzí se po jejich hlavách derou opět nahoru. Český lev na koruně se scvrkává a vychrtlej jak toulavý pes cení svou bezzubou tlamu, ale nikdo se nebojí. Z vratkého prkna daleko nedoskočí, spíše padne do propasti.

Převládá pesimismus. A jak už to v našich krajích bývá zvykem-mohou za to ti druzí. Nesvornost vešla do našich dějin už Svatoplukem a hašteřili se i husité či obrozenci. nenávist našla svou politickou platformu v dobách ještě nedávných. Zájem celku se stává pojmem neznámým a maják nabubřelého Já bliká zbytečně nad pustnoucím podložím. Stavebním kamínkům, z nichž vyrůstá kvetoucí stát nevěnují pozornost nejen "ti nahoře", ale mnohdy ani ti, kteří v nich žijí. Všechno se převádí na peníze, za nimiž se vytrácí člověk. Jenom izolovaní jedinci, nemající si nebo nechtějící si co říci pro rozdílnou hodnotovou filozofii či názor.

Neradostný obraz v předvečer Vánoc. Svátků radosti, pokoje a usmíření. Svátků otevřených srdcí s přicházejícím

122. POĎME, BRATŘI, KU SALAŠI

Pod-me, bra-tři, ku sa-la-ši, mužou-li se ov-ce pásti.

Na - sta-ne tu - há zima, le - da-ja-ká no-vi-na.

1. Pod'me, bratři, ku salaši,
mužou-li se ovce pásti.
Nastane tuhá zima,
ledajaká novina.

2. Na mou kuši, dnes je zima,
neškodila by peřina,
k tomu kořich valařský,
bařkory a podvazky.

3. Bařkory sou roztrhané
a krpce sou rozervané,
nemáme než řemenky
a ty staré dřevěňky.

Přejeme všem svým čtenářům

pokojné a radostné vánoce

a uchování naděje

na lepší časy v roce 1998

redakce

Vydává obec Kobeřice u Brna • redakce : Obecní úřad Kobeřice u Brna,
Dolní 54, PSČ: 684 01 • tel./fax.: (05) 44 22 25 20

Odpovědný redaktor : Ing. Jiří Slabotinský, CSc.
Povoleno Okresním úřadem ve Vyškově • registrační číslo: OkÚ/VY/04/94

Zaslané příspěvky pokud nejsou vyžádány se nevracejí. • Příspěvky otiskujeme
v původním znění , bez jazykových úprav. • Za otištěné příspěvky se honoráře nevyplácejí.